

Til nr. 3

Det foreslås, at kompetencen til at fastsætte regler om god skik flyttes til økonomi- og erhvervsministeren. Reglerne vil f.eks. kunne vedrøre krav om information i forbindelse med etablering af kundeforhold, øget gennemsigtighed, bonusprognoser for pensionsopsparing, udformning af afregningsnotater ved handel med fremmed valuta m.v. Fastsættelse af regler vil i praksis skulle ske på baggrund af et oplæg udarbejdet af Finanstilsynet i samarbejde med Forbrugerstyrelsen. Indholdet kan forinden – efter sædvanlig praksis ved regeludstedelse – være drøftet med relevante brancheorganisationer. Forinden udkast til bekendtgørelse sendes i høring, skal dette forelægges Det Finansielle Virksomhedsråd med deltagelse af Forbrugerombudsmanden, jf. lovforslagets § 1, nr. 7-9. Efter rådets behandling af sagen afgiver deltagerne samlet deres bemærkninger til udkastet til god skik-regler. Eventuelle forskellige holdninger til udkastet afspejles i de samlede bemærkninger. Denne fremgangsmåde indføres i rådets forretningsorden. På baggrund af bemærkningerne udarbejdes et revideringsforslag, som økonomi- og erhvervsministeren sender i høring. Hvis der efter høringen er behov herfor, forelægges et revideret udkast på ny for rådet med deltagelse af Forbrugerombudsmanden. På baggrund af forelæggelsen udarbejder rådet en beskrivelse af problemstillingen og de synspunkter, som er fremført af høringsparterne, herunder en mulig løsning. De relevante parter indkaldes til møde i Økonomi- og erhvervsministeriet med henblik på en drøftelse af sagen. Herefter udsteder ministeren de endelige regler. Samme procedure følges ved ændring af allerede udstedte bekendtgørelser.

Forbrugerombudsmandens kompetence til at fastsætte regler om god skik, der alene vedrører de finansielle virksomheder, overføres med forslaget til økonomi- og erhvervsministeren. Reglerne om god skik kan således vedrøre forhold, der ellers ville være omfattet af markedsføringslovens §§ 1 og 2. Med lovforslaget tages der højde for varetagelsen af det offentligtretlige tilsyn, som Danmark er forpligtet til efter kreditaftaledirektivet (87/102/EØF) og direktivet om urimelige forbrugervilkår (93/13/EØF) på det finansielle område. Forbrugerombudsmandens kompetence til at træffe generelle foranstaltninger efter markedsføringsloven, der ikke specifikt vedrører den finansielle sektor, består uændret. Der henvises til bemærkningerne til forslagens § 18, samt de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Forslaget til § 3 a er en videreførelse af § 5 i lov om værdipapirhandel. Den gældende bestemmelse er gennemført indenfor rammerne af artikel 11 og 12 i Investeringssservicedirektivet. Bestemmelserne i artikel 11 og 12 i direktivet er en væsentlig del af den investorbekyttelse, der indgår i direktivet.

Forslaget indeholder regler om en værdipapirhandlers pligter i forbindelse med udførelse af tjenesteydelser med værdipapirhandel til investorer.

Værdipapirhandlere vil endvidere være omfattet af den mere generelle regel i § 3 i lov om finansiel virksomhed om redelig forretningsskik. Forslaget skal ses som specialregler i forhold til § 3 i lov om finansiel virksomhed.

Ved at overføre bestemmelserne fra værdipapirhandelsloven skabes en klar afgrænsning af kompetencen mellem Finanstilsynet/Det Finansielle Virksomhedsråd og Forbrugerombudsmanden, jfr. lovforslagets § 1, nr. 3, 9 og 10. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Danske værdipapirhandlere samt filialer af selskaber, der har hjemsted i et tredjeland, hvor filialen har opnået tilladelse som filial her i landet i henhold til lov om banker og sparekasser m.v. eller lov om fondsmæglerselskaber, vil derudover være omfattet af § 3 i lov om værdipapirhandel m.v. om god værdipapirhandelsskik.

Uanset, at Danmarks Nationalbank og Finansstyrelsen ikke er værdipapirhandlere, finder reglerne i § 3 a anvendelse for disse institutioner med de afvigelser, der følger af forholdets natur.

Som en videreførelse af den gældende § 1 a i lov om værdipapirhandel m.v. finder forslaget endvidere anvendelse på udførelse og formidling af valutaspotforretninger i investeringsøjemed, jf. forslagens § 6, nr. 1.

De anførte principper er baseret på regler om god forretningsskik, som er vedtaget af International Organization of Securities Commissions (IOSCO) i 1991.

The Committee of European Securities Regulators (CESR) forestår endvidere et arbejde med udarbejdelse af fælles europæiske standarder til udfyldning af reglerne i artikel 11 i Investeringssservicedirektivet.

I henhold til Investeringssservicedirektivet fastsættes reglerne i artikel 11 af værtslandet.

Forslaget finder derfor anvendelse på alle værdipapirhandlere, der udøver virksomhed her i landet. Dette gælder hvad enten virksomheden udøves gennem en dansk værdipapirhandler eller af en udenlandsk værdipapirhandler fra såvel et andet EU/EØS-land eller et